

maatte være i Søkøbstæder, forstaar jeg ikke, hvorledes man kan lade Garnisonen blive liggende i Aarhus; den er da lige saa stærkt udsat eller kan blive lige saa stærkt udsat fra Søen som baade Fredericia, Nyborg og Helsingør. Og jeg forstaar heller ikke, hvorfor man saa nu har opgivet sin tidligere Beslutning om, at Garnisonen skulde flyttes bort fra Helsingør, den er da lige saa meget Søkøbstad nu, som den var den Gang.

For øvrigt er det jo ogsaa et meget omstridt Punkt, om disse Garnisoner skulle flyttes bort fra disse Byer; ja selv da vi forhandlede om Hærloven i 1909, var man fra mange Sider enig om, at man ikke vilde flytte Garnisonerne bort fra Fredericia, Nyborg og Helsingør. Jeg skal saaledes tillade mig at citere, hvad et anset militært Medlem udtalte her i Folketinget, jeg tænker her paa Oberst Jensens Udtalelse; han siger angaaende dette Spørgsmaal: „Jeg samstemmer fuldstændig i, hvad der er fremsat af Ordføreren“ — det er det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) — „for det ene Mindretal, at det vil være fuldstændig urigtigt at berøve Byer som Nyborg og Helsingør, ja ogsaa Fredericia, deres Garnison, og jeg forstaar ikke de Principper, i Kraft af hvilke man vil bevare Aarhus som Garnisonsby, skønt den ligger ved Havet, men derimod abandonnere Nyborg og Helsingør, fordi de ogsaa ligge ved Havet. Den Frygt, der paa dette Punkt ytres for en pludselig Overrumpling, nærer jeg ikke“. I dette Land har man jo en forfærdelig Respekt for den militære Sagkundskab, men her er der en af de militære sagkyndige, der udtaler sig bestemt imod denne Overflytning og holder paa, at baade Helsingør, Nyborg og Fredericia skulle bevare deres Garnisoner. Den samme Anskuelse næredes af et Flerstal af det Udvalg, som behandlede Hærloven af 1909; jeg skal saaledes henlede Opmærksomheden paa, at følgende Medlemmer: De ærede Medlemmer fra Hillerød (Dinesen), Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), de ærede Medlemmer fra Vordingborg (Carl Hansen), Bornholms Amts 2den Valgkreds (Ingvard Jensen), Nyborg (Jensen Toustrup), Verninge (Lindø), Frederiksværk (Parkov), Grenaa (Pedersen-Nyskov) og fra Bække (Laust Rasmussen), i alt 9 Medlemmer, stillede følgende Ændringsforslag til Hærloven af 1909: „De Byer, som ere Garnisonsbyer, skulle, saa vidt det er foreneligt med Forsvarets Interesser, ogsaa fremtidig benyttes som saadanne, om end ikke i samme Udstrækning som hidtil“. Og det

ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) som den Gang var Ordfører, stod frem og bad mindeligt om, at Garnisonerne maatte blive bevarede i Fredericia og Nyborg; — Helsingør var der den Gang ikke Tale om. Det er jo underligt, at det ærede Medlem fra Vordingborg, der den Gang stod som Ordfører for denne Anskuelse, nu helt har forladt den og nu kan slutte sig til Regeringens Forslag om at drage Garnisonerne bort fra disse Byer. Ja, det ærede Medlem kan sige: Det er jo i god Overensstemmelse med min tidligere Optræden; thi jeg er løben fra det ene Standpunkt efter det andet i Ting, som have været endnu langt alvorligere end denne; alt det har jeg forladt, hvorfor skulde jeg saa ikke ogsaa nu forlade dette? Det ærede Medlem fra Vordingborg har vist snart sat Rekorden for at svigte gamle Standpunkter og løbe fra det ene til det andet.

Jeg kunde have Lyst til at høre, om det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov), der jo ogsaa vil gælde for at være sagkyndig paa dette Omraade, og som den Gang var Medforslagsstiller til, at Nyborg og Fredericia skulde bevare deres Garnisoner, nu ogsaa har skiftet Anskuelse her paa dette Punkt; han maa jo dog have gjort sig sine Tanker om det, siden han var Medforslagsstiller herom, saa han den Gang kunde mene, at det godt kunde forenes med vor Forsvarsordning, at Garnisonerne blev liggende i disse to Byer. Borgerne i disse to Byer have efter den Forhandling, vi havde ved Finanslovens anden Behandling, været samlede til et Protestmøde imod, at Garnisonerne skulde tages fra dem. Jeg har selv haft den Ære at være til Stede ved disse Møder, indbudt af Borgerne i Byen, og har der hørt en enstemmig Tilslutning fra store Møder af Borgere i disse Byer, hvor man krævede, at Garnisonerne i dem blev bevarede. Det mærkelige ved disse Protestmøder var, at de, der ikke mødte ved den Lejlighed, nemlig i Fredericia og Nyborg, vare de paagældende Byers Repræsentanter. Skønt de vare indbudte, fandt de sig ikke foranledigede til at mødes med deres Vælgere for at drøfte en for Byen saa vigtig Sag som denne.

Det er meget alvorligt for disse Smaa-byer at skulle miste deres Garnison. En By som Fredericia er jo egentlig en By, som fra først af er vokset op omkring en Garnison, idet den nemlig er anlagt som en Fæstning og altsaa fik en dertil svarende Besætning. Indenfor denne Fæst-